

dertil svare, at jeg mener at være i min fulde og absolutte Ret til at underkaste hele denne Sag en selvstændig Overvejelse, og jeg kan ikke erkende, at jeg ikke skulde besidde lige saa gode Forudsætninger for en Overvejelse af hele dette Spørgsmaal som det ærede Medlem Hr. Rode eller det ærede Medlem Hr. Stauning, som tidligere har haft med denne Sag at gøre. Naar jeg imidlertid har tilladt mig at foretage en saadan Nyovervejelse af denne Sag, og naar det ærede Medlem Hr. Rode i den Anledning udtaler, at der er hos mig den klædelige Overlegenhed, som den har saa let ved, som kommer ind i noget, han aldeles ikke har beskæftiget sig med nogen Sinde, maa jeg sige, at der er jo mange i dette Land, som ikke har kunnet forklare sig den Lethed, hvormed det ærede Medlem Hr. Rode forvaltede det hele danske Samfund under Krigen og paa aldeles afgørende Maade udtalte sig om alle Forhold her i Landet, som han overhovedet ikke tidligere havde beskæftiget sig med, og som mange vel maatte mene, han overhovedet heller ikke havde indgaaende Forudsætninger for at kunne beskæftige sig med. Men nu har vi altsaa Forklaringen, det er den, det ærede Medlem Hr. Rode selv har givet, at det har man overmaade let ved, naar man blot kommer ind i noget, man aldrig nogen Sinde har beskæftiget sig med. Det ærede Medlem har selv leveret Beviset, men jeg finder ikke, det ærede Medlem kan anvende denne Bevisførelse her paa det Punkt, hvor han har søgt at anvende den, thi de Spørgsmaal, som Aldersrenteforslaget kræver, man skal komme ind paa Undersøgelse af, har jeg beskæftiget mig med før det Tidspunkt, da det ærede Medlem Hr. Rode begyndte at beskæftige sig med Politik.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Bortset fra den Godtkøbsvittighed, som den højtærede Udenrigsminister bærede mig med, og som gav Udtryk netop for al den Opfindsomhed, jeg antager, han er i Besiddelse af, maa jeg sige, at jeg tror, den højtærede Udenrigsminister har saa fuldt op at gøre med Varetagelsen af de faktisk foreliggende Spørgsmaal, at hans egen Ledelse af Udenrigstjenesten er saa skrøbelig, giver Anledning til saa megen berettiget Kritik, at han absolut ikke har Raad til at lade sig distrahere af Hypoteser om, hvorledes det vilde gaa, hvis han ikke stod for Styret. Og hvad Ridderlig-

heden angaar, maa det maaske være mig tilladt at minde den højtærede Udenrigsminister om, at det udelukkende skyldes de Konservatives enestaaende Loyalitet som det borgerlige Samarbejdes uforligneligt taalmodige Riddere, at den højtærede Udenrigsminister ikke i dette Ting kom til at lide en af de mest beskæmmende Fiaskoer, som nogen Udenrigsminister nogen Sinde har lidt. Den højtærede Udenrigsminister har talt om Ridderlighed, men hvorledes, med hvilken Ridderlighed har Udenrigsministeren lønnet den Ridderlighed, som vi viste ham i Foraaret? Ja, den har han lønnet med en saadan Ridderlighed, at det konservative Folkepartis Formand, hvis Besindighed og Retsindighed er lige store, fandt sig foranlediget til offentligt at skrive, at den højtærede Udenrigsminister stod som en Mand, til hvem det konservative Folkeparti ikke kunde have Tillid.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Den højtærede Justitsminister saa i meget rosenrødt Skær de Udtalelser, jeg havde fremsat, medens han ser med de mørkeste Øjne paa enhver Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Zahle. Følgen deraf blev, at den højtærede Udenrigsminister ved de forskelligartede Øjne, som han benyttede til at se paa de to Udtalelser, og de forskelligartede Øren, hvormed han hørte dem, kunde tilvejebringe en Modsætning mellem disse Udtalelser, som ikke findes. Den højtærede Justitsminister havde det Indtryk, at jeg havde bekræftet, at jeg vidste Besked med alle hans 33 Datoer. Det er en Vildfarelse. Jeg har sagt, at jeg kendte de almindelige Regler, og at jeg i visse Tilfælde havde beskæftiget mig med de paagældende Begivenheder, men de fleste af de Datoer, som den højtærede Justitsminister læste op for os, var mig ganske ukendte, hvoraf jo ikke følger, at de paagældende Begivenheder ikke har fundet Sted, thi de kunde jo finde Sted, som vi begge ved, i Overensstemmelse med de almindelige Regler og den Bemyndigelse, som de forskellige Myndigheder havde. Den højtærede Justitsminister var dernæst meget glad over, at jeg havde bekræftet, at der den Gang havde været større Stykker til Raadighed, end der er nu. Det er oprigtig talt en Viden, som ikke behøvede at bekræftes, thi jeg tror ikke, der er et eneste